

af betydning, om den pågældende har familie her i landet, hvor længe han har opholdt sig her, og om han har egen virksomhed eller fast arbejde her.

Ved afgørelsen af, om udlevering ville være uforenelig med humanitære hensyn, må de særlige forhold, der taler imod udlevering, afvejes imod den interesse, som den fremmede stat, navnlig under hensyn til lovovertrædelsens beskaffenhed og den tid, der er forløbet siden handlingens foretagelse, har i udleveringen.

Til § 8.

Denne bestemmelse svarer til § 5 i den nordiske udleveringslov.

Til § 9.

Efter de udleveringstraktater, der er indgået af Danmark, kan udlevering ikke kræves, hvis der efter dansk ret er indtrådt forældelse af strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende lovovertrædelse.

Efter bestemmelsen i § 9 kan udlevering i sådanne tilfælde ikke finde sted.

Det er klart, at udlevering heller ikke kan ske, hvis strafforfølgning eller straffuldbyrkelse er udelukket på grund af forældelse efter lovgivningen i det land, som har fremsat anmodning om udlevering. Om dette er tilfældet, har danske myndigheder imidlertid som regel ikke mulighed for at foretage nogen nærmere prøvelse af. Hvis den, som ønskes udleveret, gør gældende, at der efter reglerne i det pågældende land er indtrådt forældelse, vil der kunne være anledning til at tilvejebringe en erklæring herom fra myndighederne i den fremmede stat. Går denne erklæring ud på, at forældelse ikke er indtrådt, må erklæringen normalt lægges til grund.

Til § 10.

I det omfang, traktatmæssige forpligtelser ikke er til hinder derfor, vil der til udleveringen kunne knyttes sådanne vilkår, som i det enkelte tilfælde skønnes hensigtsmæssige. Nogen udtrykkelig bestemmelse herom, svarende til § 6, stk. 2, i den nordiske udleveringslov, er det ikke fundet nødvendigt at optage i det foreliggende forslag.

Ligesom i § 6, stk. 1, i den nordiske udleveringslov er der derimod i § 10 i det foreliggende forslag angivet visse vilkår, som skal fastsættes i forbindelse med udleveringer.

Til nr. 1. Dette vilkår svarer til vilkårene i § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, i den nordiske udleveringslov med følgende afvigelser:

1) Medens videreudlevering til tredjeland efter den nordiske udleveringslov kun kan ske med ju-

stitsministerens samtykke, kan videreudlevering efter forslaget også ske i de tilfælde, der er nævnt under b) og c). Dette må ses på baggrund af, at forslaget opstiller snævrere betingelser for udleveringen her fra landet end den nordiske udleveringslov.

2) Efter det foreliggende forslag kan den pågældende ikke selv meddele samtykke til, at han drages til ansvar for nogen anden handling begået før udleveringen end den, han er udleveret for.

3) Fristen under b) i det foreliggende forslag udgør — i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, (b), i den europæiske udleveringskonvention — 45 dage, medens den efter den nordiske udleveringslov udgør 1 måned.

Til nr. 2. Ved ratifikationen af den europæiske udleveringskonvention er der fra dansk side taget forbehold om, at det skal kunne gøres til et vilkår for udlevering af en sigtet eller tiltalt, at han ikke bliver underkastet strafforfølgning ved en ekstraordinær domstol. Tilsvarende forbehold er taget af Sverige.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at udlevering kun må ske på den i forbeholdet nævnte betingelse. Hvis særdomstolens nedsættelse og sammensætning og de regler, der gælder for strafforfølgning ved domstolen, ikke frembyder betænkeligheder ud fra straffeprocessuelle synspunkter, er det dog fundet rimeligt, at der åbnes adgang til at fravige betingelsen, og denne er derfor udformet således, at den udleverede ikke uden justitsministerens tilladelse må underkastes strafforfølgning ved en særdomstol.

Til nr. 3. Efter artikel 11 i den europæiske udleveringskonvention kan udlevering for en forbrydelse, der efter lovgivningen i den stat, som har fremsat begæring om udlevering, kan straffes med døden, afslås, medmindre den stat, som har fremsat udleveringsbegæringen, „afgiver en sådan forsikring, som den anden part anser for fyldestgørende, om, at dødsstraffen ikke vil blive fuldbyrdet.“

Da spørgsmålet om benådning i de fleste lande afgøres af statsoverhovedet og ikke kan ventes afgjort på forhånd, vil tilvejebringelsen af en sådan forsikring ofte være udelukket eller forbundet med meget betydelige vanskeligheder.

Under hensyn hertil er det ved udarbejdelsen af forslaget foretrukket ligesom i den svenske udleveringslov at opstille kravet om, at dødsstraf for den pågældende handling ikke fuldbyrdes, som et obligatorisk vilkår for udleveringen.